

květen

KRISTOVO NANEBEVSTOUPENÍ

„Kde je teď Ježíš Kristus?“ ptal se mě jeden známý po slavení velikonočních svátků. Bez váhání jsem mu odpověděl, že je v nebi. Následovala otázka: „Kde je nebe?“ Nebe je jistě tam, kde přebývá Bůh, jeho andělé a oslavení svatí. Nebe přesahuje náš prostor a čas, je „Otcovým domem“, Božím životem a jeho blažeností. Jedině Kristus mohl otevřít člověku tento přístup, aby nám dal naději, že i my, jeho údy, budeme spojeni v téže slávě tam, kam nás předešel on, jako naše Hlava a jako Prvorozený. Nanebevstoupení zůstává úzce spojeno se sestoupením z nebe, které se uskutečnilo vtělením. Pouze ten, který „vyšel od Otce“, se může k Otci navrátit: Kristus. „*Nikdo nevystoupil do nebe, kromě toho, který sestoupil z nebe, totiž Syn člověka*“ (Jan 3,13). KKC 661

Nanebevstoupení je posledním a definitivním z Ježíšových zázraků. Čtyřicet dní po svém zmrtvýchvstání se ukazoval Pán svým učedníkům a mluvil k nim při různých příležitostech o Božím království. Potom jim přikázal, aby šli na Olivovou horu, kde „*byl před jejich zraky vzat vzhůru a oblak jim ho zastřel*“ (Sk 1,9) „*Tak k nim Pán Ježíš mluvil. Potom byl vzat do nebe a zasedl po Boží pravici*“ (Mk 16,19). Kristovo tělo bylo oslaveno hned v okamžiku jeho zmrtvýchvstání, jak to dokazují nové nadpřirozené vlastnosti, jež má jeho tělo od té doby trvale. Avšak během čtyřiceti dní, kdy s učedníky důvěrně jí a pije a učí je o království, zůstává jeho sláva ještě zahalena vnějšími rysy obyčejného lidství. Poslední Ježíšovo zjevení končí nezvratným vstupem jeho lidství do božské slávy, symbolizované oblakem a nebem, kde od té doby sedí po Boží pravici. Později se už jen jednou, zcela výjimečně, ukáže Pavlovi jako „*nedochůdčeti*“ (1 Kor 15, 8) v posledním zjevení, kterým Pavla ustanovuje apoštolem. KKC 659

To, jak je v té době sláva Zmrtvýchvstalého zastřena, vysvítá z tajemného výroku k Marii Magdaléně: „*Ještě jsem nevystoupil k Otci. Ale jdi k mým bratrům a oznam jim: Vystupuj k svému Otci a k vašemu Otci, k svému Bohu a k vašemu Bohu*“ (Jan 20,17). To ukazuje, jak rozdílně se projevuje sláva vzkříšeného Krista a sláva Krista povýšeného na pravici Otce. Událost nanebevstoupení, současně historická i přesažná, označuje přechod od jedné ke druhé. KKC 660

Proč vstoupil Pán Ježíš na nebesa?

1. aby také jako člověk vešel do slávy, kterou si zasloužil
2. aby své církvi seslal Ducha svatého
3. aby byl v nebesích naším prostředníkem a přímělcem u Otce
4. aby nám otevřel nebe a připravil nám tam místo.

Sv. Tomáš Akvinský hodnotí Kristovo nanebevstoupení ze tří hledisek. Připomíná, že bylo **slavné, rozumné a užitečné.**

O tom, že bylo **slavné**, není pochyb, když se jednalo o vstup do nebe. To lze vyložit třemi způsoby. Za prvé, že vystoupil nad všechna nebeská tělesa. Apoštol totiž říká: *Vystoupil nade všechna nebesa* (Ef 4,10). A toho poprvé dosáhl až Kristus, neboť předtím bylo pozemské tělo pouze na zemi, dokonce i Adam byl v pozemském ráji.

Za druhé vystoupil nad všechna duchovní nebesa neboli duchovní přirozenosti: *Posadil Ježíše po své pravici v nebesích, vysoko nad všechny vlády, mocnosti, síly i panstva, nad všechna jména, která jsou vzývána, jak v tomto věku, tak i v budoucím. Všechno podrobil pod jeho nohy* (Ef 1,20).

Za třetí vystoupil až k trůnu Otce: *Hle s nebeskými oblaky přicházel jakoby Syn člověka, a došel až k Věkovitému* (Dan 7, 13); Když jim to Ježíš řekl, byl vzat do nebe a usedl po pravici Boží. Nebyl přijat na pravici Boží tělesně, ale obrazně; neboť jakožto o Bohu se o něm říká, že sedí po pravici Otce, v tom smyslu, že je roven Otci; jako člověk pak sedí Kristus po pravici Otce jako na čestném místě. To už měl v úmyslu ďábel: *Vystoupím na nebesa, vyvýším svůj trůn nad Boží hvězdy, zasednu na hoře setkávání na nejzazším Severu, vystoupím na posvátná návrší oblaků, s Nejvyšším se budu měřit* (Iz 14, 13-14). Ale toho dosáhl pouze Kristus, proto se ve Vyznání praví: „vstoupil do nebe, sedí po pravici Otce.“ *Řekl Hospodin mému pánu: „Zasedni po mé pravici“* (Žl 110, 1).

Dále bylo Kristovo nanebevstoupení **rozumné**, a to ze tří důvodů. Za prvé nebe náleželo Kristu z jeho přirozenosti. Je totiž přirozené, že každý se navrácí tam, odkud pochází. A Kristus pochází od Boha, který je nade vším: *Vyšel jsem od Otce a přišel jsem na svět. Ted' svět opouštím a navracím se k Otci* (Jan 16, 28); nikdo nevstoupil na nebesa, leč ten, který sestoupil z nebes, Syn člověka, který je v nebi (Jan 3, 13). Svátí sice také vystupují do nebe, ale ne tak jako Kristus. Kristus totiž vstoupil na nebe svou mocí, svátí jsou pak vyzdviženi jeho mocí. *Táhni mě za sebou* (Pís 1, 4). Lze také říci, že na nebe vystoupil pouze Kristus, neboť svátí sem vystoupili pouze jako údy Kristovy, který je hlavou církve. *Kde je tělo, tam se slétnou i supi* (Mt 24, 28).

Za druhé náleží nebe Kristu pro jeho vítězství. Kristus byl poslán na svět, aby bojoval proti ďáblu, a porazil ho. Záslouhou toho byl vyvýšen nad všechno: *Já jsem zvítězil a usedl s Otcem na jeho trůn* (Zj 3, 21).

Za třetí je nanebevstoupení Kristovo rozumné pro jeho pokoru. Žádná pokora nikdy nebyla tak velká jako pokora Kristova. Kristus, ačkoli byl Bůh, chtěl se stát člověkem, a ačkoliv byl Pánem, chtěl přijmout podobu služebníka, stal se poslušným až k smrti (Fil 2, 8) a sestoupil až do pekla. A tak se zasloužil o to, aby byl vyzdvižen do nebe k Božímu trůnu. Pokora je totiž cestou k vyvýšení: *Kdo se poníží bude povýšen* (Lk 14, 11); *ten, který sestoupil, je tentýž, který také vystoupil nade všechna nebesa* (Ef 4, 10).

Kristovo nanebevstoupení bylo **užitečné**, a to opět ze tří důvodů. Za prvé k našemu vedení, protože Kristus sestoupil na zem, aby nás vedl. My jsme neznali cestu, ale on nám ji ukázal: *Vystoupil ten, kdo jim bude razit cestu* (Mich 2, 13). A také proto, abychom nabyli jistotu, že budeme vlastnit nebeské království: *Jdu, abych vám připravil místo* (Jan 14, 2).

Za druhé pro naše zabezpečení: Proto přináší dokonalé spasení těm, kdo skrze něho přistupují k Bohu; je stále živ a přimlouvá se za ně (Žid 7, 25). Máme přimlouve u Otce, Ježíše Krista (1 Jan 2, 1).

Za třetí, aby naše srdce táhlo k sobě: *Kde je tvůj poklad, tam je i tvé srdce* (Mt 6, 21), abychom pohrdali pomíjivými věcmi: *Protože jste byli vzkříšeni s Kristem, hleďte to, co je nad vámi, kde Kristus sedí na pravici Boží. K tomu směřujte, ne k pozemským věcem* (Kol 3, 1).

P. L.

Úmysly Apoštolátu modlitby na květen

1. **Abychom odmítali kulturu nezájmu**, a tak dokázali mít starost o trpící bližní, zejména nemocné a chudé.
2. Za křesťany, kteří žijí **v sekularizovaném kulturním prostředí**, aby jim přimlůva Panny Marie pomáhala hlásat Krista.
3. **Za naše biskupy a kněze, aby uměli dobře rozpoznávat znamení času.**

Liturgický kalendář

květen 2015

1. pátek	Sv. Josefa Dělníka - první pátek v měsíci
2. sobota	Památka sv. Atanáše, biskupa a učitele Církve
3. NEDĚLE	5. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
6. středa	Sv. Jana Sarkandra, kněze a mučedníka
8. pátek	Panny Marie, Prostřednice všech milostí
10. NEDĚLE	6. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
12. úterý	Svátek Výročí posvěcení pražské katedrály
13. středa	Panny Marie Fatimské
14. čtvrtek	Slavnost NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ – doporučený svátek
16. sobota	Poutní slavnost sv. Jana Nepomuckého, kněze a mučedníka
17. NEDĚLE	7. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
18. pondělí	Sv. Jana I., papeže a mučedníka
20. středa	Sv. Klementa Marie Hofbauera, kněze mučedníka
22. pátek	Sv. Rity z Cascie, řeholnice
24. NEDĚLE	Slavnost SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO
25. pondělí	Sv. Bedy Ctihodného, kněze a učitele církve
26. úterý	Památka sv. Filipa Neriho, kněze
27. středa	Sv. Augustina z Canterbury, biskupa
30. sobota	Památka sv. Zdislavy
31. NEDĚLE	Poutní slavnost NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE

Oznámení

Biblické katecheze

Další biblické katecheze s výkladem Janova evangelia budou pokračovat v sobotu 2. a 23. května.

Poutní slavnost sv. Jana Nepomuckého

V sobotu 16. května bude poutní slavnost v kostele sv. Jana Nepomuckého. Po večerní mši sv. bude následovat tradiční setkání s malým pohoštěním před kostelem nebo v případě nepříznivého počasí ve farním sále.

Noc kostelů

V pátek 29. května bude ve večerních hodinách tzv. „NOC KOSTELŮ“. Program této celorepublikové příležitosti k návštěvě i našich tří Božích domů bude uveden na plakátech.

Dny víry

Od 30. května do 6. června budou v Praze tzv. „DNY VÍRY“. V rámci této evangelizace našeho hlavního města budou zveřejněny různé programy, do kterých se zapojí i jednotlivé pražské farnosti. V naší košířské farnosti se připravuje program pro nedělní odpoledne 31. května. Jeho náplň bude včas oznámena.

Farní vycházka

Farní vycházka do kostelů sv. Jindřicha, sv. Martina ve zdi a sv. Michala v Jirchářích se uskuteční v neděli 24. května. Sraz účastníků bude v 15.00 hod. u obchodního domu Máj.

Farní výprava

Farní výprava autobusem do Třebíče a Třeště se připravuje na sobotu 13. června. Vybízíme zájemce o tuto cestu, aby se co nejdříve zapsali v sakristiích našich kostelů. Odjezd autobusu od kostela sv. Jana Nep. bude v 8.00. Návrat ve večerních hodinách snad ještě za světla.

Zápis farní rady z 10. dubna 2015

Přítomní: Stanislav Hojek, Václav Funda, Vít Bobysud, Petr Zborník, Václav Dráb a P. Lohelius.

- 1/ Příprava na Noc kostelů pod vedením Václava Drába
- 2/ Účast naší farnosti na Dnech víry - koordinuje Petr Zborník
- 3/ Příprava farní vycházky a autobusové výpravy – zajišťuje Vít Bobysud
- 4/ Další pokračování opravy západní stěny kostela sv. Jana Nepom. v tomto roce – dotace a podíl farnosti se postupně zohlední.

Zapsal P. Lohelius

Zprávy z farnosti

Životní jubileum

V květnu oslaví krásné životní jubileum - 55 let života – náš farník **IVO SUCHÝ**.

Ivo Suchý je známou a nepřehlédnutelnou postavou košířského farního společenství. Řadu let věrně slouží jako ministrant u oltáře, v poslední době zejména při nedělních bohoslužbách u Nejsvětější Trojice. Vzácné jsou jeho poznámky a doplňující informace při farních poutních cestách. V autobuse se často chápá mikrofonu (jeho milovaný nástroj) a s typickým oslovením poutníků „Moji milí“ spouští profesionálním průvodcovským hlasem tok vždy přesných místopisných informací a upozornění na krajinné zvláštnosti. Stejně tak ke konci cesty pronáší do mikrofonu děkovné řeči určené pro řidiče autobusu, spolucestovatele, organizátory cesty a hlavně duchovně doprovázejícího P.Lohelia. Tuto společenskou povinnost plní výborně, navíc s velkou radostí a entusiasmem.

Za všechny jeho služby jsme „našemu Ivovi“ velmi vděční a vyprošujeme mu hodně zdraví, síly, radosti a Božího požehnání do dalších let.

Velikonoce 2015 v Košířích

Letošní Vigilie se svěcením paškálu díky příznivému počasí začala nerušeně v prostoru před kostelem sv. Jana Nep., hlavní obřady, čtení, velikonoční zpěvy a slavnostní mše sv. se konaly v chrámovém prostoru. Výborně, soustředěně a bezchybně zazpívala paní Magdalena Borová ze sdružení maminek s dětmi Cibulačka (spolupráce s Cibulačkou se velmi dobře rozvíjí, viz dětmi malované plakáty s křesťanskou tematikou na plotě základní školy). Jásavé Exultet zpívané P.Lohelem pak přineslo tu správnou a hlubokou velikonoční radost.

Hod Boží velikonoční s námi přišel slavit biskup Václav Malý. Krátce jsme se s ním setkali a pohovořili po mši sv. ve farním sále. Byl radostně překvapen množstvím mužů, asistujících u oltáře (díky vám všem, naši mužové, i za všechny ostatní služby pro naši farnost), pochválil naše aktivity výletní i cestovatelské a přislíbil, že mezi nás zase zavítá.

Sv. Rita z Cascie, řeholnice – památka 22. května

Narodila se v malém místě Roccaporeno v Umbrii (ve střední Itálii) kolem roku 1380 (jiné prameny uvádějí rok 1370, životopisná data této světky nejsou zcela jistá). Její jméno je zkratkou jména Margherita (Markéta), příjmení bylo Lotti. Byla jedinou dcerou svých rodičů a již od dětství toužila po řeholním životě. Na naléhání rodičů se provdala za Paola Manciniho. Její muž byl člověk dobré vůle, ale nepokojného charakteru. Rita však svou vytrvalou dobrotou překonávala všechny trpkosti ze strany svého muže a dokázala s ním žít v harmonii. Měla dva syny, snad dvojčata.

Po mnoha letech manželství ovdověla, protože její muž byl zavražděn (asi r. 1406). Rita nejenže vrahům odpustila, ale prožívala velké obavy, že budou zavražděni její synové, nebo že v době dospělosti pomstí smrt svého otce a dopustí se tak dalšího násilí. Ale oba její synové umírají zanedlouho po svém otci v důsledku těžké nemoci.

Když Rita zůstala sama, vedla stále více život modlitby a rozhodla se uskutečnit svou dávnou touhu – stát se řeholnicí. Chtěla vstoupit do kláštera augustiniánek v Cascii, byla ale odmítnuta. Podle podání se jí v noci zjeví svatý Jan Křtitel, sv. Augustin a sv. Mikuláš Tolentinský a dovedli ji k vratům kláštera a pak byla vpuštěna dovnitř. Po několika dalších žádostech o vstup byla v r. 1407 do kláštera přijata. Tam pak žila dlouhou dobu. Žila v přísném odříkání a pokání. Její mystické zkušenosti vedly k tomu, že r. 1432 byla stigmatizována trnem z Kristovy trnové koruny. Trn se jí zaryl do čela a od té doby nesla bolestnou a otevřenou ránu až do své smrti. Krátce před smrtí poprosila, aby jí přinesli ze zahrady růži. Přesto, že byla mrazivá zima, růžový keř kvetl.

Zemřela 22. května 1447 (nebo 1457). Brzy po její smrti se děly u jejího hrobu zázraky a její úcta, zejména jako pomocnice v beznadějných záležitostech, se rychle šířila. Deset let po její smrti bylo její neporušené tělo přeneseno do klášterní sakristie.

Byla prohlášena za blahoslavenou papežem Urbanem VIII. v r. 1637 a kanonizována papežem Lvem XIII. dne 24. května 1900.

Roku 1937 byl vedle starého kláštera položen základní kámen ke stavbě kostela zasvěceného sv. Ritě. Posvěcen byl r. 1947 a v r. 1955 povýšen na basiliku. Je to jedno z nejnavštěvovanějších poutních míst v Itálii.

Podle pramenů z Internetu (Heiligenlexikon, Cath. Encycl., stránky Baziliky sv. Rity a Augustiniánů)

MP

Dny víry 2015 v Praze

První červnový týden se v **Praze** uskuteční městská misie s názvem **Dny víry. Od 29. května do 6. června** se v centru i v okrajových částech Prahy uskuteční množství kulturních, vzdělávacích a duchovních aktivit, které jsou primárně určeny pro lidi, kteří křesťanství neznají, nebo se ke křesťanským církvím nehlásí.

„Chceme lidem představit křesťanství, které není uzavřeno ve svých kostelích, ale naopak komunikuje s veřejností. Naším cílem je setkat se s obyvateli Prahy a moderními způsoby jim přiblížit základní informace o křesťanství i představit životní styl současných křesťanů,“ vysvětlil vedoucí organizačního týmu projektu Dny víry **P. Michal Němeček**. Projekt přímo navazuje na Noc kostelů, která vznikla po obdobné městské misii ve Vídni v roce 2003. „Tak jako při Noci kostelů zveme lidi do našich chrámů, tak chceme poté během Dnů víry naopak vyjít z našich kostelů ven a setkat se s lidmi, kteří v Bohu nevěří, ve veřejném prostoru,“ upřesnil P. Němeček. Hlavním organizátorem ekumenického projektu je **Pastorační středisko pražského Arcibiskupství**, na programu se podílí i mnohé řeholní řády a hnutí či komunity. Dny víry navazují na městské misie, které se v posledních letech uskutečnily v jiných evropských hlavních městech (Paříž, Vídeň, Bratislava).

Rádi bychom vaši farnost pozvali k aktivní účasti na Dnech víry. Program se připravuje po dvou liniích. V centru Prahy se uskuteční tzv. „centrální“ program, který připravuje organizační tým ve spolupráci s komunitami **františkánů, dominikánů** a dalších dobrovolnických skupin. V rámci tohoto centrálního programu se uskuteční například Festival křesťanských filmů pod záštitou režiséra **Jiřího Stracha**, celotýdenní workshop italského sochaře **Guida Dettoniho**, nebo závěrečný koncert **Hradišťanu** v sobotu večer s následným průvodem světla v centru Prahy.

Také naše farnost připravuje program před kostelem sv. Jana Nepomuckého v Košířích, v prostranství farní zahrady. Poslední květnový den, 31.05.2015, bude otevřen kostel od 15.00 hodin. Před kostelem bude probíhat následující program:

- krátké svědectví o víře
- dětské představení
- hry a soutěže pro děti
- hudební představení
- povídání o víře, prostor pro diskuzi, farní sál

Ukončení programu by mělo být ve večerních hodinách. Pokud byste měli zájem o více informací o Dnech víry a chtěli byste se zapojit do tohoto projektu, pomoc s přípravou, bez váhání mne kontaktujte. Petr Zborník, vpzbornik@seznam.cz

Výše uvedený článek byl částečně převzat od organizačního týmu Dnů víry: <http://dnyviry.evangelizace.cz/>.

Panna Maria, Prostřednice všech milostí

Po celý měsíc máj uctíváme v našich chrámech, kostelích, i vesnických kapličkách či domácnostech blahoslavenou P.Marii při májových pobožnostech. Maria nás nikdy neopouští v našich nesnázích, bolestech a trápeních. Proto uctíváme Pannu Marii jako Prostřednici všech milostí. Je to první mariánský svátek v mariánském měsíci máji. Tato památka se začala slavit v Belgii r.1921 a pak se rozšířila v celé církvi. Papež Benedikt XV. již 3 roky předtím potvrdil důvod slavení, protože P.Maria trpěla a téměř zemřela se svým trpícím a umírajícím Synem. Dále pak povolil řádům na celém světě, které o to spolu s Belgií požádaly, slavit liturgickou památku P. Marie Prostřednice všech milostí. První přípis kongregace pro obřady je z r.1921. Pozdější schválení, týkající se mše k P. Marii Prostřednici všech milostí pochází od Kongregace pro kult a svátosti z r.1971.

Avšak již od prvních křesťanských dob byla P.Maria uznávána za PROSTŘEDNICI. V době koncilu v Efezu r.431 napsal o ní církevní spisovatel: „Ona je Prostřednicí mezi nebem a zemí, neboť ona

uskutečnila spojení obou". Nejstarší mariánská modlitba Pod ochranu tvou z konce 3. stol. nabízí velmi přesvědčující důkaz o Mariině prostřednictví ve službách spásy lidstva. Pramenem všech milostí je nám Pan Ježíš náš Spasitel a Vykupitel. Svou smrtí na kříži je pro nás získal a z Něho pak všechny milosti proudí k nám jako životodárná míza. Blahoslavená P.Maria spolupracovala na vykoupení lidstva celý svůj život a spolupůsobila s milostí, kterou jí Kristus udělil. Svým FIAT u andělského zvěstování zprostředkovala Původce a zdroj všech milostí. Dlouholetou péčí, výchovou, výukou dítěte Ježíše se podílela na formování lidské stránky Ježíšovy osobnosti a jejím prostřednictvím Ježíš prospíval na duchu i těle (Lk2,52) Pak vidíme P.Marii jako prostřednici při přímlově na svatbě v Káni a toto spolupůsobení se dovršilo na Kalvárii, když stála pod křížem svého milovaného Syna a byla s Ním sjednocena při Jeho mukách a umírání za hříchy lidstva. Tímto sjednocením SPOLUPŮSOBILA PŘI KRISTOVĚ VYKUPITELSKÉM DÍLE SPÁSY. Kristus všechny milosti, které na kříži svým utrpením a smrtí zasloužil, vložil do rukou své panenské Matky Marie a učinil ji správkyní těchto milostí, aby je podle Jeho Nejsvětější vůle všem lidem rozdávala. Vznesený úkol P.Maria v rozdávání milostí vykonává v úzkém spojení s Duchem sv., božským Posvětitel (Lk 1,35,Zj.22,17). Maria jako Snoubenka Ducha sv. se s ním sjednocuje a stává se jeho nástrojem.

Papež Benedikt IV. popsal Ježíšovu Matku jako nebeský proud, kterým tok všech milostí a darů dosahují duše všech smrtelníků. Na poč. 19.stol. papež Pius VII. shrnul Mariino poslání slovy: „Rozdělovatelka všech milostí.“ Také Pius IX. upřesnil skutečnost, že Kristus svěřil P.Marii poklad milostí, aby je rozdělovala lidem. Papež Jan Pavel II. v rámci Magisteria učil, že Ježíšova Matka v poslušnosti Syna jedná jako Prostřednice. Tato slova je však třeba chápat tak, že nic neubírají na důstojnosti jediného prostředníka, Ježíše Krista. Přijměme P.Marii také doprostřed svého života nejen proto, abychom od ní jen dostávali, ale abychom se podle ní také řídili. Prosme naši nebeskou Matku o pomoc v pokušeních, úkladech Zlého, nebezpečích všeho druhu. Chtějme dostávat nejen pro sebe ale i pro druhé.

Panno Maria Prostřednice milostí pomoz nám, abychom nikdy neztratili víru a mohli na Tvou přímlovu jednou vejít do Božího království. Ó Maria, oroduj za nás, kteří se k Tobě utíkáme...!

M.Val.

Prameny: ř.k.farnost Kardašova Řečice,

kard.Leo Scheffczyk: Naše Matka a Prostřednice, internet

Pražští biskupové 12.část

Mikuláš z Riesenburka (1239 – 17. ledna 1258) usedl na pražský biskupský stolec v roce 1239. Zpráv o něm je velice málo a jsou kusé. S největší pravděpodobností byl dvakrát zajat králem Václavem I. když se proti němu vzbouřil králevic Přemysl II. Otakar. Další zprávy pojednávají pouze o jeho budovatelské činnosti, a to zvláště na katedrále, kde nechal rozšířit kapli svatého Michala, znovu obnovit poškozený strop a vybudovat nové varhany. Biskup Mikuláš umírá 17. ledna 1258 v Praze.

Jan III. z Dražic (1. února 1258 - 21. října 1278) byl dvacátým čtvrtým pražským biskupem. Pocházel z nižší šlechty, z rodu pánů z Dražic, kteří budovali svou politickou moc právě v církevních službách. Biskup Jan získal investituru 12. května 1258 ve Vídni. Byl věrným stoupencem Přemysla II. Otakara - krále "železného a zlatého". Z jeho doby se nám dochovala nová legenda o svatém Václavu, která popisuje svatého Václava při bitvě u Kressenbrunu proti uherským vojskům krále Bély IV. tak, jak jej známe z ikonografických památek dnes, tzn. jako knížete-bojovníka s kopím, štítem s přemyslovskou orlicí a knížecí čapkou. Tato legenda vznikla pravděpodobně na objednávku Přemysla II. Otakara ve spolupráci s biskupem Janem. Díky těsné spolupráci mezi panovníkem a biskupem (což při pohledu zpět můžeme hodnotit jako věc poměrně vzácnou) získávala církev bohaté díly z Přemyslových úspěšných válečných tažení. Z těchto donací byla kupříkladu postavena roku 1264 kaple Věch svatých na pražském hradě, o rok později pak nechal biskup Jan postavit

novou věž pro pražskou katedrálu, vyzdobil dvě velká vitrážová okna či postavil novou kazatelnu. Jan také působil jako výtečný diplomat. Byl to právě on, který hájil Přemysla II. Otakara před papežem Klementem IV. a on také úspěšně obhájil před papežem Přemyslův rozvod s jeho první manželkou Markétou Babenberskou. Dalšími diplomatickými úspěchy biskupa Jana bylo dojednání smíru mezi uherským králem Bélou IV. a Přemyslem II. Otakarem, kterýžto mír byl navíc i zpečetěn sňatkovou smlouvou. Roku 1276 se Jan zúčastnil Druhého Lyonského koncilu, který uspořádal papež Řehoř X. Na tomto koncilu se sešlo přes 560 biskupů z celé Evropy. Početná účast svědčila o velké důležitosti projednávaných otázek, jež se zabývaly dobytím Svaté země a konkláve. Na tomto koncilu byly také schváleny dva nové mendikantské (žebravé) řády a to Řád bratří kazatelů (dominikáni) a minorité (františkáni). Na koncilu se rovněž projednávala otázka císařství. Koncilem byl sesazen císař Alfons X. Kastilský, a na říšský trůn dosazen velký oponent Přemysla II. Otakara, Rudolf I. Habsburský, což se později pro České země ukázalo jako velice bolestivé rozhodnutí. Zajímavý poznatek o koncilu nám zanechává Pulkavova kronika z roku 1275. Ta se zmiňuje, že po Janově příjezdu z koncilu byly před kostely stavěny duté pařezy, určené ke sbírkám na financování křížových výprav do Svaté země. Biskup Jan umírá 21. října roku 1278.

Josef Vašíček

Použitá literatura:

Swarzenberg K. a kol., Tisíc let pražského biskupství 973 - 1973, Křesťanská akademie, Řím 1973
 wikipedia. org
 Pulkavova kronika, 1226, str. 133

Bohoslužby v košířské farnosti:

Slavení eucharistie

neděle	9.00 sv. Jan Nepomucký 11.00 Nejsvětější Trojice
pondělí	7.30 Nanebevzetí Panny Marie Na Klamovce
středa	17.30 Nejsvětější Trojice (s modlitbou večerních chval)
čtvrtek	17.30 sv. Jan Nepomucký (s modlitbou večerních chval a následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
pátek	17.30 Nejsvětější Trojice (s následnou adorací Nejsv.Svátosti Oltářní)
sobota	17.30 sv. Jan Nepomucký

Od středy do soboty je pravidelná modlitba posvátného růžence přede mší sv.
 Příležitost ke svátosti smíření je vždy 15 minut přede mší sv. nebo podle dohody

Spojení na kněze: P. Lohelius Klindera, ThD.,O.Praem. - mobil 602 390 845

Vydává:

Redakční rada:

Uzávěrka:

Náklad:

Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5

P. Lohelius Klindera, Th.D., M. Brůčková, M. Práger

15. každého měsíce

150 výtisků

<http://kosirska.farnost.cz>

Grafická úprava: V. Dráb

Č.ú.: 125708379/0800

Neprodejné